

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714207927
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jaroslav Šupa
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1714207927.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a Mgr. Jaroslava Šupu v právnej veci žalobcu: D. I., T.. XX.X.XXXX, U. H. D. C. 198, právne zastúpeného: JUDr. Rudolf Suran, advokát so sídlom Osloboditeľská 26, Bratislave, proti žalovanej: V. N. I., T.. XX.X.XXXX, U. H. R. XX, H., právne zastúpenej: JUDr. Anna Besedičová, advokátka so sídlom Dlhá 7, Ivanka pri Dunaji, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 6C/238/2014-1911 zo dňa 1. februára 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal:

1/ nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území H., obec Bernolákovo, okres Senec, zapísané na LV č. XXXX:

- pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X záhrada o výmere 308 m²,
- pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 299 m²,
- pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 114 m²,
- pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 36 m²,
- stavba - rodinný dom súp. č. XXX, postavená na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 114 m², s príslušenstvom všetko v spoluvlastníckom podiele 1/4 k celku a 2/ nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území H., obec Bernolákovo, okres Senec, zapísaná na LV č. XXXX:

- stavba - rozostavaná garáž bez súpisného čísla, postavená na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 36 m², v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej na vyrovnanie podielov sumu 32 983,- € v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania.

2. Tomuto rozsudku predchádzalo konanie, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol skorším rozsudkom č. k. 6C/238/2014-1635 zo dňa 26. júla 2022, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/8/2023-1714 zo dňa 31. mája 2023 zrušený a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd sa napriek vo výsledku kasačného rozhodnutiu stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie prezentovanom v jeho skoršom rozsudku, že notárska zápisnica č. N58/2000, Nz 58/2000 zo dňa 18.2.2000 je neplatná a nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX k. ú. H. (mimo stavby -

rozostavaná garáž bez súpisného čísla, postavená na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 36 m²) nadobudol žalobca ako obdarovaný za trvania manželstva so žalovanou v spoluvlastníckom podiele 3/4 k celku darom od svojej matky, daryne (výlučné vlastníctvo žalobcu). V spoluvlastníckom podiele vo výške 1/4 k celku mal žalobca ako kupujúci tieto nehnuteľnosti nadobudnúť od obce Bernolákovo, ako predávajúceho, kúpou zo dňa 8.7.1991, teda 1/4 domu patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM).

3. Svoj druhý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanoveniami § 118 ods. 1, § 119 ods. 1 a 2, § 120 ods. 1 a 2, § 121 ods. 1, § 136 ods. 1 a 2, § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3 a § 150 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že po doplnení dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že do BSM strán ku dňu jeho zániku (10.4.2013) patria aktíva (vo všeobecnej hodnote podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX znaleckej organizácie): a/ spoluvlastnícky podiel 1/4 k celku nehnuteľnostiam, k. ú H., obec Bernolákovo, okres Senec, zapísaným na LV č. XXXX: pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X záhrada o výmere 308 m² vo všeobecnej hodnote 9 419,41 € (vš. hodnota celého pozemku je 37 677,64 €), pozemok parcela registra „C“ č. 480/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 299 m² vo všeobecnej hodnote 9 144,17 € (vš. hodnota celého pozemku je 36 576,67 €), pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie, len v rozsahu výmery 22 m² vo všeobecnej hodnote 2 691,26 € (vš. hodnota celého pozemku je 13 945,62 €, vš. hodnota 1 m² je 122,33 €), pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 36 m² vo všeobecnej hodnote 1 100,97 € (vš. hodnota celého pozemku je 4 403,88 €), rodinný dom súp. č. XXX, na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 114 m², s príslušenstvom, vo všeobecnej hodnote 15 432,40 € (vš. hodnota rodinného domu s prísl. je 61 729,61 €); b/ spoluvlastnícky podiel 1/1 k celku nehnuteľností, k. ú H., obec Bernolákovo, okres Senec, zapísané na LV č. XXXX: pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie, v rozsahu výmery 92 m² vo všeobecnej hodnote 11 254,36 € (vš. hodnota celého pozemku je 13 945,62 €, vš. hodnota 1 m² je 122,33 €), rozostavaná garáž bez súpisného čísla, postavená na pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 36 m² vo všeobecnej hodnote 7 702,84 €. Aktíva BSM predstavujú spolu hodnotu 56 745,41 €.

4. Osobitne sa súd prvej inštancie vyjadril k tomu, že pokiaľ žalovaná za predmet vyporiadania BSM v ďalšom konaní učinila aj časť pozemku parc. č. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie v rozsahu výmery 92 m², doplneným dokazovaním mal prvoinštančný súd za preukázané, že ide o plochu pôvodne spoločne oboma manželmi nadobudnutého pozemku parc. č. XXXX/X kúpou od obce Bernolákovo v roku 1991, táto odkúpená plocha bola geometrickým plánom z roku 1962 súčasťou parcely č. XXX/X a geometrickým plánom z roku 2008 sa stala súčasťou aktuálnej parcely č. XXX/X. Prejudiciálne posúdenie neplatnosti notárskej zápisnice z roku 2000 a z toho plynúce právne posúdenie spoluvlastníckych podielov žalobcu a strán sporu v BSM odvolacím súdom pred doplnením masy BSM žalovanou v ďalšom konaní, bolo odvolacím súdom posúdené za správne. Taktiež celková výmera pozemkov, tvoriacich predmet vyporiadania BSM v podiele 1/4 k celku (vrátane výmery 92 m² pôvodne kúpenej oboma manželmi v roku 1991 časti parcely č. XXXX/X, spolu so spoluvlastníckym podielom žalobcu o veľkosti 3/4 k celku, je 757 m² a o tomto súd prvej inštancie konal a rozhodol aj v prvom rozsudku zo dňa 26.7.2022. Pokiaľ žalovaná aj v ďalšom konaní zotrvala na svojom tvrdení, že v prípade stavby rodinného domu súp. č. XXX ide o stavbu postavenú za trvania manželstva, odvolací súd v tomto smere nevytkol súdu prvej inštancie neúplné zistenie skutkového stavu, ani právne posúdenie a z toho plynúci záver súdu prvej inštancie, že za trvania manželstva strán došlo k realizácii len rekonštrukcie a prístavby pôvodného rodinného domu, ktorý bol v spoluvlastníctve strán sporu takto: v spoluvlastníckom podiele žalobcu o veľkosti 3/4 titulom darovania (teda mimo režimu BSM) a v spoluvlastníckom podiele 1/4 k celku v bezpodielovom spoluvlastníctve strán titulom kúpy; sám odvolací súd v bode 21 odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že rodinný dom nadobudol žalobca do výlučného vlastníctva v spoluvlastníckom podiele 3/4 k celku darom od svojej matky a len spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/4 nadobudli strany kúpou do bezpodielového spoluvlastníctva. Aj v ďalšom konaní žalovanou produkované listinné dôkazy v spojení s listinnými dôkazmi poskytnutými súdu v rámci edičnej povinnosti katastrálnym orgánom súd prvej inštancie vyhodnotil v neprospech tvrdení žalovanej, keď z nich bolo potrebné vyvodiť záver, že v danom čase vôľou strán, ako manželov a teda aj žalovanej, bolo realizovať len rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu, keď žalovaná sama v notárskej zápisnici v roku 2000, kedy už bola prístavba aj rekonštrukcia stavby rodinného domu ukončená minimálne v štádiu užívania schopnosti stavby, ako aj v úradnom styku, uvádzala len rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu (pozri aj stavebné povolenie, zmeny stavebného povolenia, žiadosti, zadanie predmetu zn. posudku a pod.). Žiaden z dôkazných prostriedkov produkovaných v konaní žalovanou (a to ani ostatne

označený znalecký posudok znalkyne Ing. Miroslavy Milošovičovej č. XX/XXXX), tak nebol spôsobilý preukázať tvrdenie žalovanej o úmysle strán, ako manželov, postaviť na mieste pôvodného rodinného domu nový rodinný dom, aktuálne na pozemku parc. č. XXX/X Y. Ú. H.. V rozsudku sp. zn. 2Cz/40/1984 zo dňa 31. októbra 1984 Najvyšší súd ČR vyslovil právnu vetu, že „ak ide o prestavbu pôvodnej stavby a ak nebola medzi jej vlastníkom a stavebníkom (spoločnými stavebníkmi) dohodnuté niečo iné, je potrebné pri posudzovaní vlastníckeho vzťahu k takejto nehnuteľnosti spravidla vychádzať z toho, že to, čo prirástlo k pôvodnej neodstránenej stavbe, patrí vlastníkovi tejto pôvodnej stavby. V dôsledku zhodnotenia pôvodnej stavby vykonanej prestavbou možno voči vlastníkovi pôvodnej stavby uplatňovať nárok na vydanie takto bezdôvodne získaného majetkového prospechu“. V tomto konaní pre posúdenie vzniku bezpodielového spoluvlastníctva k stavbe rodinného domu, ako sa toho domáhala žalovaná, bola rozhodujúca existencia dohody spoločných stavebníkov, z ktorej by jednoznačne vyplýval úmysel založiť bezpodielové spoluvlastníctvo k novej stavbe. V danom prípade nešlo o vznik vlastníckeho práva k novostavbe, teda ku stavbe na dovtedy voľnom stavebnom pozemku. Zo stavebných povolení, ako aj zo všetkých listinných dôkazov (notárskej zápisnice z roku 2000, žiadostí žalovanej, ako aj z podkladov samotnej žalovanej a jej vyjadrení poskytnutých znalcom, či už Ing. Milošovičovej, alebo znaleckej organizácie v tomto konaní) vyplynulo, že úmyslom strán bolo stavebnými úpravami (rekonštrukciou a prístavbou) vykonanými na základe stavebného povolenia vykonať na už existujúcom pôvodnom rodinnom dome, ku ktorému mali vlastnícke právo (žalobca v podiele 3/4 a žalobca spolu so žalovanou v podiele 1/4) prístavbu, so zachovaním už existujúcich vlastníckych práv k stavbe rodinného domu a následne rekonštrukciu časti rodinného domu. Ak teda aj došlo za existencie už zrealizovanej prístavby rodinného domu, v rámci rekonštrukcie existujúceho rodinného domu len podľa tvrdenia žalovanej k deštrukcii obvodového muriva pôvodnej časti rodinného domu a vystavaniu nových múrov na základoch - šachte, z roku 1950, toto nemožno posúdiť ako vznik úplne novej stavby, ktorá by mala patriť do BSM strán v celosti, ale len za prestavbu, teda za zásah do konštrukčnej a technologickej časti starej stavby s následkom zmeny technických parametrov, bez zmeny funkcie a účelu stavby. Z § 120 Občianskeho zákonníka je potrebné totiž vyvodiť, že prístavby, ani iné stavebné zmeny zásadne nič nemenia na vlastníctve nehnuteľnej veci. Ak nebolo dohodnuté iné, potom to, čo v dôsledku stavebných úprav prirástlo k pôvodnej stavbe, pripadlo do vlastníctva toho, komu patrila pôvodná stavba, v danom prípade žalobcovi v podiele 3/4 k celku a žalobcovi spolu so žalovanou v podiele 1/4 k celku. Pre úplnosť súd prvej inštancie dodal, že v prípade znaleckých posudkov vydaných vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam predmetom znaleckého posúdenia nebolo odborné posúdenie veku jednotlivých častí rodinného domu (v nálezovej časti znalci popisovali vek stavby a priebeh rekonštrukcie a prístavby rodinného domu len na základe ústnych tvrdení žalovanej), ale odborné stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností (pozemkov, rodinného domu a príslušenstva). Žalovaná preto ani v ďalšom konaní neuniesla dôkazné bremeno o úmysle strán postaviť novú nehnuteľnosť - rodinný dom, za trvania manželstva majúci v celosti patriť do BSM.

5. Pasíva BSM podľa súdu prvej inštancie predstavuje suma vo výške 2 457,27 €, ako zostatok nesplatennej časti úveru ku dňu zániku BSM poskytnutého stranám sporu za trvania manželstva na základe zmluvy uzavretej so Slovenskou sporiteľňou a. s. o splátkovom úvere č. 0188159047 zo dňa 26.10.2006, čo nebolo medzi stranami sporné rovnako ako to, že po rozvoze manželstva tento zostatok v celosti splatila zo svojich výlučných prostriedkov žalovaná. Z dôvodu neexistencie tohto záväzku ku dňu rozhodnutia súdu nebolo potrebné jeho vyporiadanie príkazaním niektorému z manželov, ale súd prvej inštancie na návrh žalovanej uvedenú sumu vyporiadal v rámci tzv. širšieho vyporiadania ako náhradovú pohľadávku žalovanej voči mase BSM.

6. S poukazom na vyššie uvedené považoval súd prvej inštancie za potrebné vyporiadať iba aktíva BSM v hodnote spolu 56 745,41 €. Ako už bolo judikované, väčšinovým vlastníkom v podiele 3/4 k celku nehnuteľností tvoriacich masu BSM mimo rozostavanej stavby garáže a plochy 92 m² pozemku parc. č. XXX/X je žalobca a tohto jeho výlučného majetku sa vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov v tomto konaní nemôže týkať, preto návrh žalovanej na vyporiadanie nehnuteľností v rámci disparity podielov ich príkazaním v celosti do jej výlučného vlastníctva bol bezpredmetný, vylúčený. V súlade s § 150 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie preto pri vyporiadaní BSM vychádzal z rovnosti podielov rozvedených manželov na majetku patriacom do BSM. Potom z celkovej hodnoty aktív BSM vo výške 56 745,41 € patrí každej zo strán majetok v hodnote 28 372,555 €. Nakoľko je žalobca majoritným spoluvlastníkom stavby rodinného domu a prísluších pozemkov (v podiele 3/4 k celku), vrátane pozemku, na ktorom bola za trvania manželstva postavená/rozostavaná garáž (ktorá v celosti patrí do BSM), prvoinštančný súd nehnuteľnosti tvoriace aktíva BSM

v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu za náhradu v prospech žalovanej vyjadrenú finančne sumou vo výške 28 372,555 € (aktíva spolu 56 745,41 € : 2).

7. K požiadavke žalovanej na vyporiadanie inak než na základe rovnosti podielov oboch manželov súd prvej inštancie dodal, že do úvahy prichádzalo zohľadnenie opustenia spoločnej domácnosti (žalovanej a mal. detí) žalobcom v roku 2013 a jeho nevera za trvania manželstva. Na druhej strane nadobudnutie majetku žalobcom v roku 1991 darom od matky (v podiele 3/4) spolu so spoločnou kúpou (v podiele 1/4) bývalého konfiškátu od štátu, resp. od obce, čo bolo následne miestom vedenia spoločnej domácnosti rodiny (naviac pokiaľ by žalovaný nebol matkou obdarovaný, kúpa iba podielu 1/4 nehnuteľností oboma manželmi by nemala žiaden zmysel); žalovaná sa finančnými investíciami z vlastných prostriedkov zaslúžila o prestavbu - rekonštrukciu a prístavbu domovej nehnuteľnosti sčasti; časť bola zhodnotená (a garáž rozostavaná v celosti) aj z prostriedkov z príjmov zo závislej a podnikateľskej činnosti oboch manželov a ich spoločných úverov. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nepristúpil k vyporiadaniu BSM v nerovných podieloch; pri tomto prihladol aj na skutočnosť, že žalovaná žalobcovi dlhodobo bránila (prinajmenšom od roku 2015 až doposiaľ) v realizácii jeho výlučného vlastníckeho práva (v rozsahu 3/4). Žalovanou tvrdené psychické a fyzické násilie zo strany žalobcu v spoločnej domácnosti nebolo v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/102/2015 preukázané a jej žaloba o vylúčenie žalobcu z užívania nehnuteľností v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka bola rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 10C/102/2015-393 zo dňa 19. apríla 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/5/2019-467 zo dňa 21. mája 2019 ako nedôvodná zamietnutá.

8. V rámci tzv. širšieho vyporiadania BSM, pokiaľ žalovaná v ďalšom konaní ustálila svoj nárok na náhradu vo výške 43 000,- € aplikujúc § 151 ods. 1 CSP vzhľadom na ostatné vyjadrenia žalobcu v ďalšom konaní, za nesporné medzi stranami mal súd prvej inštancie jej nároky vo výške 802,50 € (polovica zo sumy 1 604,99 € žalobcovi vyplateného poistného dňa 2.9.2013 zo zrušenej zmluvy č. 1000096289 o investičnom životnom poistení), vo výške 1 228,64 € (polovica zo sumy 2 457,27 € iba žalovanou po rozvoze manželstva splateného spoločného úveru) a vo výške 2 489,55 € (štvrtina zo sumy 300 000,- Sk (9 958,18 €) investovaných žalovanou do roku 2000 z jej výlučných finančných prostriedkov do rekonštrukcie a prístavby rodinného domu. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala náhrady polovice ňou vnesených investícií do prestavby a rekonštrukcie rodinného domu majúceho patriť v celosti do BSM, vzhľadom na už judikované spoluvlastnícke podiely bolo potrebné v súlade s argumentáciou žalobcu investície z výlučných prostriedkov žalovanej do masy BSM redukovať a uznať iba do výšky 1/4, z ktorej jej patrí náhrada jednej polovice, teda 1/8. V pomere 3/4 z výšky investovaných finančných prostriedkov tieto totiž žalovaná investovala do výlučného vlastníctva žalobcu, čo nemôže byť predmetom konania o vyporiadanie BSM (teda investícia z výlučného majetku jedného z manželov do výlučného majetku druhého z manželov). Podľa tvrdenia žalovanej mala na rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu vynaložiť finančné prostriedky zo svojho výlučného vlastníctva nadobudnuté darom od rodičov v rokoch 1994 a 1995 v sume 30 000,- Sk/995,82 € (vklady rodičov na účet stavebného sporenia), v roku 1998 v sume 110 000,- Sk/3 651,33 € (na stavbu strechy); ku dňu 18.2.2000 spísania notárskej zápisnice N 58/2000, Nz 58/2000, spísanej podľa deklarovanej vôle strán, žalovaná prispela na rekonštrukciu a prestavbu rodinného domu finančnými prostriedkami vo výške 300 000,- Sk. Z hľadiska časového potom súd prvej inštancie považoval za potrebné prisvedčiť obrane žalobcu v tom, že za odôvodnenú investíciu žalovanej z jej výlučných prostriedkov možno považovať len sumu uvedenú v notárskej zápisnici, v ktorej strany sporu ako manželia deklarovali: „Nakoľko bol dom v zlom technickom stave, v roku 1997 začali žalobca s manželkou s jeho rekonštrukciou a prestavbou, od stavebnej sporiteľne VÚB Wüstenrot a.s. na tento účel získali úver vo výške 41 940,- Sk a žalovaná prispela na rekonštrukciu a prestavbu rodinného domu finančnými prostriedkami vo výške 300 000,- Sk, ktoré podľa úradného záznamu zo dňa 2.7.1997 získala darom od svojich rodičov Štefana a I. U.“ a uzavrieť, že náhradové pohľadávky v sume 30 000,- Sk a 110 000,- Sk si žalovaná z časového a vecného hľadiska v konaní o vyporiadanie BSM uplatnila duplicitne. Logicky, ako uvádzal aj žalobca, ak by do roku 2000 bola žalovaná obdarovaná rodičmi okrem sumy 300 000,- Sk osobitne aj sumami 30 000,- Sk a 110 000,- Sk, ktoré taktiež mala za trvania manželstva investovať do rekonštrukcie a prístavby rodinného domu, niet rozumného dôvodu, aby si aj tieto dary nezapočítala a neuviedla o to vyššiu sumu investovaných finančných prostriedkov v notárskej zápisnici v roku 2000. Rovnako časovo vo vzťahu k prehláseniu o výške investovanej sumy žalovanou do roku 2000 predchádzajú aj žalovanou v konaní predložené pokladničné príjmové doklady a faktúry z roku 2008 za nákup materiálu a vyplatené zálohy na stavebné práce, spolu v sume 105 994,-Sk. Opak nebol žalovanou preukázaný, a to ani výsluchom svedkyne I.

U.j, matky žalovanej. Za vnos žalovanej do BSM preto súd prvej inštancie uznal len sumu vo výške 1/4 zo sumy 300 000,- Sk (9 958,18 €) a žalovanej uznal náhradovú pohľadávku vo výške 2 489,55 €, ako ju v konaní nespороval ani žalobca. Pokiaľ si žalovaná v konaní uplatňovala náhradu za kúpnu cenu za predané jej pozemky (589 100,- Sk a 100 000,-Sk), ktoré taktiež mala vynaložiť v súvislosti s rodinným domom, v konaní síce získanie tejto kúpnej ceny za trvania manželstva v roku 2008 do svojho výlučného vlastníctva, ako aj prevod časti týchto finančných prostriedkov z jej bankového účtu na spoločný účet manželov, preukázala, samo osebe však tieto dôkazy neboli spôsobilé nad všetku pochybnosť preukázať pravdivosť tvrdení žalovanej, žalobcom v konaní popretých, že tieto finančné prostriedky boli aj reálne vynaložené na majetok existujúci ku dňu zániku BSM, ktorý sa stal predmetom vyporiadania (R 104/67), teda že išlo o také investície, ktoré sa v spoločnom majetku prejavujú (rozhodnutie Najvyššieho SR sp. zn. 7Cdo/288/2013 zo dňa 18.11.2014). Pokiaľ si žalovaná v ďalšom konaní uplatnila náhradu vo výške 1 036,19 € ako polovice hodnoty ňou zaplatených daní z nehnuteľností za obdobie r. 2013 - 2023, predovšetkým listinnými dôkazmi predloženými v konaní preukázala úhrady dane z nehnuteľnosti len za rok 2013 v sume 161,73 €, za rok 2014 v sume 162,36 €, za rok 2015 v sume 162,36 € a za rok 2021 v sume 231,66 €. Túto náhradovú pohľadávku súd prvej inštancie posudzoval aj v kontexte zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, podľa ktorého priznanie k dani z nehnuteľností podáva daňovník, ktorému vznikla povinnosť k dani z nehnuteľnosti, t. j. v priebehu uplynulého roka sa stal vlastníkom, správcom, nájomcom alebo užívateľom nehnuteľností, ktorá je predmetom dane z nehnuteľností. Priznanie podáva každá fyzická alebo právnická osoba, teda spoluvlastník, do výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade manželov, ktorí majú pozemok, stavbu, v BSM, podáva daňové priznanie len jeden z manželov. V danom prípade žalovaná nebola oprávnená do výšky 3/4 spoluvlastníckeho podielu podávať daňové priznanie, a teda ani platiť daň z nehnuteľnosti. Za dôvodnú potom súd prvej inštancie uznal jej náhradovú pohľadávku voči BSM z titulu uhradenej dane z nehnuteľnosti po zániku BSM len v preukázanom rozsahu ich úhrad a len vo výške jednej polovice z jednej štvrtiny, ako zodpovedalo jej spoluvlastníckemu podielu z titulu nevyporiadaneho BSM, teda sumu 89,76 € (161,73 € + 162,36 € + 162,36 € + 231,66 €) : 8. Celkovo za dôvodné súd prvej inštancie posúdil náhradové pohľadávky žalovanej voči mase BSM spolu vo výške 4 610,45 € (čo predstavuje súčet súm 802,50 € + 1 228,64 € + 2 489,55 € + 89,76 €). Z titulu vyporiadania BSM potom žalobcovi uložil povinnosť vyplatiť žalovanej finančnú náhradu vo výške 32 983,- € (28 372,555 € čo predstavuje polovičný podiel z aktív vyporiadaneho BSM + 4 610,45 € náhradové pohľadávky). Na základe § 232 ods. 2, 3, 4 CSP a s poukazom na R 78/1966 súd prvej inštancie určil lehotu na splnenie povinnosti žalobcom vyplatiť žalobkyni finančnú náhradu do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, berúc do úvahy povahu sporu, žalobcom deklarované jeho finančné pomery a lehoty, v rámci ktorých možno objektívne očakávať pozitívne spracovanie prípadnej žiadosti žalobcu o poskytnutie bankového úveru, potrebného na vyplatenie finančnej náhrady žalovanej. Prihliadol pri tom aj na ostatné vyjadrenie (záverečný návrh) žalovanej, ktorá navrhla lehotu na plnenie 2 mesiace.

9. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného, ako aj odvolacieho) súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 CSP a § 396 ods. 3 CSP vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich vo výnimočnosti predmetu konania (iudicium duplex) a v okolnostiach na strane strán sporu v tom, že žiadna zo strán nemala vo veci na súde prvej inštancie ani v odvolacom konaní plný úspech, že medzi stranami nedošlo k dohode o vyporiadaní BSM a preto vyporiadanie súdnou cestou bolo jediným riešením usporiadania ich vzájomných vzťahov po zániku BSM. Ústavný súd SR v uznesení č. k. IV. ÚS 248/08-10 zo dňa 28. augusta 2008 vyjadril v inej obdobnej veci o vyporiadaní BSM tak, že považuje za ústavne akceptovateľné, aby vzhľadom na celkové okolnosti daného prípadu a usporiadanie vzťahov medzi stranami si hradil každý účastník vlastné trovy sám.

10. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá ho odôvodnila podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie jej návrhu na vyporiadanie BSM. Uviedla, že jej písomným podaním zo dňa 8.1.2016 bola súdu doložená fotodokumentácia stavu stavby, ktorá nepochybne preukazuje, že celá pôvodná stavba bola zbúraná a postupne od roku 1992 nahradená novou stavbou počnúc od základov postavením obvodových múrov a vnútorných priečok, krovu a strechy, na čo žalovaná od počiatku poukazovala a súd prvej inštancie odmietal na túto skutočnosť a dôkazy prihliadať. Fotodokumentácia potvrdzuje, že pôvodná stavba musela byť rozobratá, čo dokumentuje ako uličný pohľad, tak aj pohľad od dvora. Stavba „nového“ domu sa nenachádza ani na pôvodných základoch, ktoré boli staticky nestabilné, ale na nových základoch. Z dokumentácie je zrejmé, že aj šachta, ktorá sa zachovala, nebola súčasťou či podpivničením pôvodného domu, ale nachádzala sa mimo pôvodnej

stavby, teda s ohľadom na túto skutočnosť nemožno hovoriť ani o nadstavbe domu nad ňou. Ak sa pôvodná stavba rodinného domu nadobudnutá darom od matky žalobcu zbúrala a bola rozobratá až po základy, ktoré boli nahradené novými, postupnou výstavbou vzhľadom na finančné možnosti vznikla úplne „nová vec“ rodinný dom a neskôr aj garáž podľa stavebného povolenia č. Výst.411/92-He zo dňa 11.6.1992 a zmeny v stavebnom povolení č. ŽP-Výst 908/98-St z 23.4.1998 - predĺženie doby dokončenia stavby rodinného domu do 12/2000, č. ŽP-výst. 375/00-Št zo 6.3.2002 - doplnenie žalovanej ako stavebníka, čo sú listinné dôkazy - rozhodnutia nepochybne vydané a stavby aj nepochybne postavené za trvania manželstva, počas manželstva ako spoločné aj užívané. Podľa vyššie uvedených listinných dôkazov všetky stavby vedené na LV č. 2086 boli postavené až za trvania manželstva. Z pôvodného domu nadobudnutého žalobcom titulom darovania od svojej matky v roku 1991 sa zachovala len časť pivnice mimo domu, pôvodná stavba zanikla a vznikla nová stavba. Na základe listinných dôkazov a fotodokumentácie z 8.1.2016 žalovaná poukazovala na to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vyššie označené dôkazy, respektíve týmito dôkazmi sa ani nezaoberal, hoci pre určenie, čo patrí do masy BSM, majú zásadný význam a má zásadným vplyv na vyporiadanie majetku v BSM. Podľa ustálenej slovenskej aj českej judikatúry je pre posúdenie okamihu vzniku stavby ako veci rozhodný okamih, kedy je stavba vybudovaná minimálne do takého štádia, od ktorého počnúc všetky ďalšie stavebné práce smerujú už k dokončeniu druhovo aj individuálne určenej stavby. Týmto minimálnym okamihom je u nadzemných stavieb stav, kedy je už jednoznačným a nezameniteľným spôsobom jasné dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia. Toto obdobie platí aj pre odstránenie stavby ako veci. Nadzemná stavba zaniká a prestáva byť vecou v právnom zmysle vtedy, keď už nie je zachované dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia pôvodnej stavby, deštrukciou obvodového muriva pod úroveň stropu nad prvým nadzemným podlažím pri odstránení muriva priečok. Pri posudzovaní, či išlo z hľadiska občianskeho práva o zánik pôvodnej stavby, či jej prestavbu, nie je rozhodné, ako bolo formulované stavebné povolenie a pre posúdenie veci nie je rozhodujúce. Pre posúdenie toho, či určitý výsledok stavebnej činnosti je už stavbou ako predmetu občianskoprávných vzťahov, je vecou právnej úvahy súdu, pričom táto vychádza z vykonaných skutkových zistení v predmetnom konaní. Ak teda vznikli výstavbou nové veci - rodinný dom súpisné č. XXX (starý dom bol súp. č. XXX) a garáž bez súpisného čísla - za trvania manželstva, nepochybne patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Právny aj faktický stav stavieb ako novej veci potvrdzuje znalecký posudok č. XX/XXXX z 27.5.2013.

11. Z uvedeného potom podľa žalovanej rezultuje, že aj peniaze žalovanou vložené zo svojho do spoločnej veci, boli vložené do majetku, rodinného domu patriaceho v celosti ako nová vec do BSM, a nie do majetku žalobcu v rozsahu 3/4. Z tohto dôvodu je nutné rodinný dom a garáž ako nové veci v číselnom vyjadrení logicky a správne uvádzať v celosti 1/1 a v plnej hodnote, a ktorými boli (sú) tieto sumy žalovanou vynaložené na spoločný majetok: 300 000,- Sk - peňažný dar žalovanej od rodičov Š.U. Z. I. U.Ý.X. na stavbu rodinného domu podľa úradného záznamu zo dňa 2.7.1997, spísaný a úradne osvedčený notárom JUDr. Martina Gontkovičová, čo I. U.Á. potvrdila pred súdom svedeckou výpoveďou, 110 000,- Sk (jedenstodesaťtisíc korún slovenských) - peňažný dar žalovanej od rodičov Š.U. Z. I. U.Ý.X. v roku 1998 na stavbu strechy, 30 000,- Sk peňažný dar žalovanej od rodičov Š.U. Z. I. U.Ý.X. v roku 1994, 1995, 589 100,- Sk z predaja ornej pôdy žalovanou nadobudnutou dedením; kúpna cena pôdy bola celkom v sume 1 036 200,- Sk pripísaná 8.8.2008, preukázané výpismi z účtu v banke, 100 000,- Sk z kúpnej ceny na VK za vyššie uvedený predaj ornej pôdy suma použitá na zateplenie podkrovia rodinného domu, čo potvrdzuje aj vyhlásenie M. I., brata žalobcu (listinný dôkaz), že finančné prostriedky v celom rozsahu zabezpečovala švagriná N. I., čo je spolu suma 1 129 100,- Sk (37 479,253 €) a ďalšie čiastky vynaložené žalovanou na spoločný majetok už v mene euro: 2 457,27 €, ktorý celý zostatok zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0188159047 zo dňa 26.10.2006, po rozvoде voči banke splatila žalovaná, 824,69 €, čo je 1/2 z nasporeného životného poistenia z poistnej zmluvy č. 1000096289 zo dňa 15.8.2005 - životné poistenie AEGON, vyplateného žalobcovi v celkovej čiastke 1 649,39 € - odpoveď NN Životnej poisťovne z 6.6.2022, 1 036,19 € daň z nehnuteľností v 1/2 za obdobie r. 2013-2023, kotol ÚK + čerpadlo 3 700,- €, el. boiler 800,- €, nová el. uličná prípojka 500,- €, prvotná revízia správa 100,- € - investície žalovanej do majetku nad rozsah údržby, čo predstavuje sumu celkom 46 897,213 €. Názor súdu prvej inštancie aj v časti sumarizácie vnosov žalovanej do spoločného majetku nadobudnutého za trvania manželstva len vo výške 1/4 nie je správny. Všetky vnosy do spoločného majetku žalovanou a výlučne žalovanou boli riadne preukázané, preto nie je možné zohľadňovať nejakú redukovanú sumu či náhradovú pohľadávku v podiele 1/4 z vnosov žalovanej. Žalobca nepreukázal žiadny svoj finančný vnos do stavby domu, čo potvrdil aj jeho brat M. I. vo vyhlásení zo dňa 6.1.2016 založenom v spise. Pokiaľ súd prvej inštancie tvrdil, že z výšky investovaných

finančných prostriedkov ich žalovaná v pomere 3/4 investovala do výlučného vlastníctva žalobcu a preto nemôžu byť predmetom konania o vyporiadanie BSM, žalovaná mala za to, že ide o nesprávny záver súdu prvej inštancie, nakoľko s odkazom na skôr uvedené, finančné prostriedky boli investované do novej veci počas trvania manželstva, čo preukazuje časová os skutočností podľa listinných dôkazov a skutočnosť, že pôvodná stavba bola odstránená (dar zanikol), teda súdom prejednané podiely 1/4 BSM a 3/4 výlučné vlastníctvo žalobcu boli prejednané nesprávne. Pokiaľ súd prvej inštancie úhradu dane z nehnuteľností hradenú žalovanou v prospech správcu dane, obec Bernolákovo, posudzoval v kontexte zákona č. 582/2004 Z. z., priznanie k dani podáva a hradí každý daňovník do výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Keďže túto povinnosť žalobca po opustení spoločnej domácnosti v roku 2013 nikdy viac neplnil, ale v celej správcom vymieranej výške až doposiaľ hradila žalovaná pod hrozbou reálneho vymáhania dlhu správcom dane, až prípadne exekučného konania, plnenie žalovanej správcovi dane nemôže byť, už aj s nesprávnym prejednaním podielov súdom, byť posúdené na ťarchu či neprospech žalovanej, ktorá si riadne plnila zákonnú povinnosť voči správcovi dane. Žalovaná súdom prvej inštancie posúdené ako dôvodné náhradové pohľadávky vo výške 4 610,45 €, ako následok súdom nesprávne prejednaných podielov, považovala za nesprávne. V súvislosti s požiadavkou žalovanej na vyporiadanie inak, než na základe rovnosti podielov oboch manželov, žalovaná namietala, že fyzické a psychické násilie voči žalovanej bolo preukázané zápsmi o vykonaných zásahoch políciou v nehnuteľnosti, uzneseniami o začatí stíhania žalobcu pre fyzické násilie, uznesením o začatí stíhania pre odcudzenie vecí vydaných OR PZ SR, lekárskou správou, výsluchom svedkov, ktoré boli dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia. Rozsudok Okresného súdu Pezinok č. k. 10C/102/2015-393 z 19. apríla 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/5/2019-467 zo dňa 21. mája 2019 boli vydané až po uplynutí lehoty troch rokov, počas ktorej žalobca bol titulom neodkladného opatrenia prinútený rešpektovať neodkladné opatrenie. V závere žalovaná prezentovala svoj návrh na vyporiadanie BSM tak, že všetky nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. 2086, katastrálne územie Bernolákovo, bude prikázaný do výlučného vlastníctva žalovanej, náhradu žalobcovi žiadala určiť v sume 75 120,77 €, pričom povinnosť žalovanej na jej úhradu žalobcovi žiadala uložiť v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

12. Podaním zo dňa 11.3.2024 žalovaná opravila chybu v počítaní a uviedla, že správne mal byť vyrovnací podiel vo výške 60 775,35 €.

13. K odvolaniu žalovanej sa žalobca nevyjadril.

14. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t. j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pretože súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 CSP a vec tiež posúdil správne po právnej stránke.

15. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

16. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

17. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

18. Odvolací súd úvodom považuje za potrebné vrátiť sa k otázke notárskej zápisnice č. N58/2000, Nz 58/2000 zo dňa 18.2.2000, v rámci ktorej sa strany dohodli na rozšírení BSM o nehnuteľnosti už nadobudnuté počas trvania manželstva. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (R 30/2008), dohodou podľa § 143a Občianskeho zákonníka nemožno meniť už existujúce vlastnícke vzťahy; takáto dohoda môže platne upravovať len režim nadobúdania vecí do BSM v budúcnosti a sama osebe nemôže byť právnym titulom pre zmenu už existujúcich vlastníckych vzťahov medzi

manželmi. Táto otázka už bola v tomto konaní vyriešená a odvolací súd sa pridrižiava svojho právneho názoru vyjadreného v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Co/8/2023-1714 zo dňa 31. mája 2023. Neplatnosť takéhoto rozšírenia BSM znamená, že pri rozhodovaní v tomto konaní nebolo možné vychádzať zo zápisu na liste vlastníctva č. 2086, k. ú. Bernolákovo, na ktorom sú titulom notárskej zápisnice č. N58/2000, Nz 58/2000 predmetné nehnuteľnosti evidované v celosti (v podiele 1/1) v BSM strán tohto sporu, pretože v konaní bolo preukázané, že tento zápis nezodpovedá skutočnému stavu (§ 70 ods. 1 katastrálneho zákona).

19. Žalovaná vyššie uvedený záver v podstate prijala a namiesto opierania svojho návrhu na vyporiadanie BSM o stav vyplývajúci z vyššie označenej notárskej zápisnice tvrdila, že nehnuteľnosť - rodinný dom so súpisným č. XXX, aj tak patrí v celosti do BSM vzhľadom na skutočnosť, že pôvodne darovacou a kúpnu zmluvou nadobudnutý rodinný dom zanikol a strany ako manželia počas manželstva postavili nový rodinný dom, čím vytvorili novú vec, ktorá v celosti patrí do BSM. Tento svoj názor preukazovala fotodokumentácia stavu stavby (priloženej k podaniu žalovanej zo dňa 8.1.2016) a najmä znaleckým posudkom č. XX/XXXX, z ktorého žalovaná citovala: „Roky začiatku užívania RD boli stanovené na miestnej obhliadke sporovými stranami, ktoré svojim podpisom deklarujú nasledovné roky začatia užívania. 1PP - kotolňa, len šachta začiatok užívania v r. 1950, 1PP - sklad, začiatok užívania v r. 1994, 1NP - chodba, kúpeľňa, WC začiatok užívania v r. 1994, 1NP - izba, spálňa začiatok užívania v r. 1997 postavené na jestvujúcej šachte, 1NP - kuchyňa, izba začiatok užívania v r. 1998, 2NP - nedokončené podlažie.“ Preukazovať to podľa žalovanej mal aj znalecký posudok č. XX/XXXX. Žalobkyňa z toho odvodila, že pôvodná stavba rodinného domu zanikla až po základy, ktoré boli nahradené novými a postupnou výstavbou vzhľadom na finančné možnosti vznikla úplne nová vec.

20. Žalovaná k svojmu stanovisku, že rodinný dom predstavuje novú vec, dospela zjavne vychádzajúc z názoru, že pokiaľ dôjde k nahradeniu stavebnej hmoty stavby novou, znamená to, že z právneho hľadiska pôvodná stavba zanikne a vznikne nová stavba. Fyzická kontinuita stavby však nie je totožná s jej právnou kontinuitou. Na to, aby bolo možné hovoriť o stavbe ako o novej veci, je potrebné, aby pôvodná stavba na jej mieste ako vec v právnom zmysle v určitom okamihu zanikla. Stavba ako vec sa vyznačuje tým, že môže prirastať prístavbou, vstavbou alebo nadstavbou, pričom prírastok sa nepovažuje za samostatnú vec v právnom zmysle, ale za súčasť pôvodnej veci. Rozhodovacia prax súdov je ustálená v tom, že za demoláciu stavby, kedy vec prestáva existovať v zmysle práva, treba považovať takú deštrukciu pôvodnej stavby, po ktorej prestalo byť poznateľné dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia. Ak na mieste takto zdemolovanej stavby bola postavená nová stavba, i keď druhovo zhodná, v takomto prípade nejde o zhodnotenie stavby, ale o zriadenie novej stavby na pozemku na mieste pôvodnej zaniknutej stavby (R 29/1999).

21. K takej celkovej demolácii rodinného domu, ktorý je predmetom tohto konania, kedy by prestalo byť rozoznateľné dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia, v tomto prípade nikdy nedošlo. V konaní nebolo sporné, že rodinný dom (t. č. súpisné č. XXX) bol predmetom zásadnej rekonštrukcie, pri ktorej došlo k podstatnej zmene jeho dispozície vrátane dispozície prvého nadzemného podlažia oproti stavu, v ktorom existoval v čase nadobudnutia vlastníckeho práva stranami darovacou a kúpnu zmluvou. K tejto rekonštrukcii však strany nepristúpili naraz, ale uskutočňovala sa postupne, jednotlivé časti domu boli postupne prístavované a nahradzované, boli teda prístavované k iným v každej chvíli v určitom rozsahu existujúcim častiam rodinného domu. Stavba sa nikdy nedostala do bodu, že by prestalo existovať (resp. prestalo by byť rozoznateľné) dispozičné riešenie jej prvého nadzemného podlažia, hoci toto dispozičné riešenie sa postupne menilo.

22. Podľa záverov vyplývajúcich zo znaleckého posudku č. 42/2013, ako ich reprodukoval aj súd prvej inštancie, sa doklady o veku stavby rodinného domu nezachovali, vek je určený na základe čestného prehlásenia vlastníka a na dom bolo vydané stavebné povolenie na rekonštrukciu a prístavbu. Prístavba sa realizovala v niekoľkých fázach: v roku 1993 sa k pôvodnému domu (miestnosti 6, 7, 8, 9) prístavala chodba a kúpeľňa s WC miestnosťou (miestnosti 1, 4, 5), v roku 1997 sa ďalej prístavala zadná časť domu na jestvujúcej šachte z roku 1950 a čiastočne sa podpivničila, počas druhej prístavby sa pôvodná predná časť objektu natoľko porušila, že bolo potrebné jej zbúranie, spevnenie základov a nová výstavba, ktorá bola zobytnená v roku 1999. Napokon (ako vyplýva aj z predmetného znaleckého posudku), aj stavebné povolenie zo dňa 11.6.1992 bolo v tomto prípade vydané na rekonštrukciu a prístavbu rodinného domu (prístavba obývacej izby, spálne, kúpeľne, samostatného WC a obytného podkrovia). Z takto popísaného stavebného vývoja rodinného domu je zrejmé, že tento ako vec v

právnom zmysle nikdy nezanikol, jeho rekonštrukcia bola v podstate sériou prístavieb k starším a neskôr už k novším častiam rodinného domu.

23. Súd prvej inštancie teda správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil, keď ustálil, že rodinný dom súpisné č. 164 je právne tou istou vecou, ktorú strany nadobudli darovacou a kúpnu zmluvou zo dňa 8.7.1991 a preto je titulom darovania vlastníkom rodinného domu v spoluvlastníckom podiele 3/4 žalobca a iba v podiele 1/4 tento rodinný dom nadobudli kúpou do svojho BSM žalobca a žalovaná. V celosti do BSM zo stavieb patrí iba rozostavaná garáž bez súpisného čísla, o ktorej nebolo sporné, že ako vec v právnom zmysle vznikla podľa trvania BSM, ide teda o vec vytvorenú stranami ako manželmi.

24. V nadväznosti na vyššie uvedený záver je potom správna aj úvaha súdu prvej inštancie o tom, že finančné prostriedky, ktoré žalovaná zo svojho výlučného majetku vynaložila (ako investície) na rodinný dom, boli iba v jednej štvrtine vynaložené na spoločný majetok manželov a v troch štvrtinách boli vynaložené na výlučný majetok žalobcu. V konaní o vyporiadaní BSM, ako rovnako správne uviedol aj súd prvej inštancie, je možné v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka priznať manželovi náhradu iba za to, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok alebo za to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na majetok vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov. Majetkové vyporiadanie sa netýka výlučného majetku manželov a investícií, ktorý plynuli len medzi výlučným majetkom manželov. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, keď zohľadnil iba 1/4 z preukázaných investícií z výlučného majetku žalovanej a z tejto jej ako náhradovú pohľadávku priznal polovicu. Nemožno prisvedčiť odvolacej námietke žalovanej, ktorá sa domáhala zohľadnenia jej investícií v celosti, keďže tak robila iba s poukazom na svoj názor o tom že rodinný dom patrí do BSM v celosti, ku ktorého nesprávnosti sa odvolací súd už vyjadril vyššie. Preukázaný rozsah týchto investícií súd prvej inštancie tiež správne vyhodnotil, keď vychádzal z notárskej zápisnice č. N 58/2000, Nz 58/2000 zo dňa 18.2.2000, ktorej obsah určili samotné strany a nie je dôvod domnievať sa, že by nezodpovedal skutočnému stavu investícií.

25. Osobitne žalovaná namietala, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil výšku jej náhradovej pohľadávky, pokiaľ išlo zaplatené dane z nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že žalovaná preukázala len platby dane za roky 2013, 2014, 2015 a 2021 a uznal jej túto pohľadávku len v rozsahu jednej polovice z jednej štvrtiny takto zaplatených daní. Vychádzal pritom zo skutočných spoluvlastníckych podielov strán (3/4 vo výlučnom vlastníctve žalobcu a 1/4 v BSM), pričom mal za to, že žalovaná dôvodne zaplatila túto daň iba v rozsahu zodpovedajúcom podielu v BSM strán. Odvolací súd v súvislosti s odvolacou argumentáciou žalovanej, ktorá namietala, že daň musela platiť celú, pretože žalobca ju neplatil a inak by mohla eventuálne čeliť až exekúcií, uvádza, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by žalovaná nemohla od žalobcu požadovať vydanie toho, o čo sa na jej úkor prípadne mohol obohatiť tým, že žalovaná plnila za žalobcu, a teda súd prvej inštancie neaprobował takýto spôsob platenia dane z nehnuteľností. Súd prvej inštancie iba limitovaný predmetom tohto sporu, ktorým je vyporiadanie BSM, žalobkyni priznal náhradu len za daň zaplatenú v súvislosti s majetkom patriacim do BSM. Ako už bolo uvedené, vzájomné majetkové nároky týkajúce sa výlučného majetku strán nie je možné v tomto konaní vyporiadať. V súvislosti so skutočnosťou, že za preukázané mal súd prvej inštancie zaplatenie daní iba za roky 2013, 2014, 2015 a 2021, žalovaná konkrétne odvolacie námietky nevzniesla a k nedostatočnému dôkaznému podkladu pre svoj uplatnený nárok sa v odvolaní nevyjadrila, hoci požadovala naďalej celú ňou uplatnenú náhradu titulom dane z nehnuteľností.

26. Pokiaľ ide o samotný spôsob vyporiadania BSM, ktorý súd prvej inštancie zvolil, keď prikázal všetky nehnuteľnosti tvoriace masu BSM (podieľy na nich patriace do BSM), do výlučného vlastníctva žalobcu, aj voči nemu žalovaná namietala. Vo svojom odvolacom návrhu zotrvala na tom, že nehnuteľnosti žiada prikázať do svojho výlučného vlastníctva, a to v prípade pozemkov aj v tej časti, kde inde sama nesporovala, že sú výlučným vlastníctvom žalobcu. Aj tu žalovaná vychádzala zo svojho nesprávneho názoru, že rodinný dom patrí v celosti do BSM strán. Takýto návrh vyporiadania prirodzene nemôže obstať v situácií, keď je preukázané, že nehnuteľnosti sú prevažne vo výlučnom vlastníctve žalobcu (okrem samostatne v zásade nevýznamnej rozostavanej garáže, ktorá je v celosti v BSM). Prikázaním garáže, menšinového podielu na rodinnom dome a menšinového podielu na pozemkoch do výlučného vlastníctva žalovanej by nevzniklo funkčné usporiadanie vlastníckych vzťahov. Skutočnosť, že určitá nehnuteľnosť je vo väčšine výlučným vlastníctvom jedného z manželov, je spravidla (a je to tak aj v

tomto konkrétnom prípade) dostatočným dôvodom, aby tomuto manželovi bola v rámci vyporiadania BSM prikázaný aj jej zvyšok.

27. Pokiaľ ide o žalovanou navrhovanú disparitu podielov pri vyporiadani BSM, súd prvej inštancie správne ustálil, že na odchylenie sa od zásady rovnosti pri vyporiadani BSM nebol v tomto konaní dôvod. Ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka ukladá súdu, aby prihliadal taktiež na zásluhovosť na nadobudnutí a udržaní spoločného majetku, a to za súčasného prihliadania na zabezpečovanie starostlivosti o rodinu, deti a spoločnú domácnosť manželmi. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní podľa § 150 Občianskeho zákonníka je možné prihliadať iba na starostlivosť o rodinu počas trvania manželstva, nie po jeho zániku, ktorý je spojený aj so zánikom pôvodnej rodiny. Súd neskúma príčiny rozvratu manželstva, pokiaľ nemajú priamy dopad na majetkovú situáciu rodiny. Medzi dôvody pre disparitu podielov pri vyporiadani BSM patrí napríklad významná miera zaslúženia sa o získanie a udržanie majetku len jedným z manželov alebo naopak konanie jedného z manželov, ktorým sa podstatne zhoršili majetkové pomery rodiny, ďalej mravne neodôvodnené opustenie spoločnej domácnosti a neprispievanie na uhrádzanie jej potrieb počas trvania manželstva či v neposlednom rade prítomnosť domáceho násillia v rodine (nie však násillie, ku ktorému došlo po zániku manželstva, porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22 Cdo 1137/2012). Určenie nerovnakej výšky podielov pri vyporiadani BSM má výnimočnú povahu a možno k nemu pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

28. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď vychádzal z výsledkov konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/102/2015, ktorého predmetom bolo vylúčenie žalobcu z užívania nehnuteľností v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom konaní vedenom medzi rovnakými stranami sa súd podrobne zaoberal prítomnosťou násillia v rodine, keďže to bol žalovanou (tam v postavení žalobkyne) uplatnený dôvod pre vylúčenie žalobcu (tam v postavení žalovaného) z užívania spoločnej nehnuteľnosti, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania násillné správanie sa žalobcu nevyplývalo, hoci bolo preukázané, že vzťahy medzi stranami boli výrazne narušené. Za dôkazy o takomto násillí nemožno považovať žalovanou označené zápisy o vykonaných zásahoch políciou v nehnuteľnosti či uznesenie o začatí stíhania žalobcu pre fyzické násillie a o začatí stíhania pre odcudzenie vecí, ani lekársku správu, ktoré tvorili podklad pre rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia (v konaní sp. zn. 10C/102/2015). Pri rozhodovaní súdu o nariadení neodkladného opatrenia sa uplatňuje nižší dôkazný štandard, navrhovateľovi neodkladného opatrenia postačuje iba osvedčiť pravdivosť jeho tvrdení, keďže rýchlosť konania v danom prípade predchádza potrebe vykonania riadneho dokazovania. Pre rozhodnutie vo veci samej sa už vyžaduje riadne preukázanie sporných skutkových tvrdení, teda zjednodušene produkovanie dôkazov, z ktorých bude vyplývať pravdivosť sporného tvrdenia ak už nie s istotou, tak aspoň s vysokou mierou pravdepodobnosti. Súd sa nemôže uspokojiť s dôkazmi, z ktorých objektívne nevyplýva prítomnosť násillia v rodine strán, ako žalobkyňou označené zápisy o vykonaných zásahoch políciou v nehnuteľnosti či uznesenia o začatí stíhania žalobcu bez toho, aby bolo zrejmé, či eventuálne bol žalobca napríklad priestupkovo alebo trestne sankcionovaný. Najkomplexnejší prieskum otázky prítomnosti násillia v správaní sa žalobcu, a to vrátane vypočutia relevantných svedkov, vykonali súdy práve vo vyššie uvedenom konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/102/2015, pričom dospeli v tomto smere k negatívnemu záveru. Pre účely tohto konania, je preto na mieste sa výsledkov konania sp. zn. 10C/102/2015 pridržať, ako to súd prvej inštancie aj urobil.

29. Opustenie spoločnej domácnosti žalobcom v roku 2013 (pričom manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 11P/254/2012 zo dňa 23. marca 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. apríla 2013) a porušovanie povinnosti riadne a včas platiť výživné na maloleté dieťa strán žalobcom okolnosťami, na ktoré by bolo možné pri disparitnom vyporiadani BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka prihliadať, nie sú. Opustenie spoločnej domácnosti v čase, keď už došlo (alebo bezprostredne malo dôjsť) k rozvodu manželstva, nie je možné stotožňovať s neplnením si povinností manžela zabezpečovať starostlivosť o rodinu, ktorá v dotknutom čase už vo svojej úplnej podobe bezprostredne zanikala. Rozvod manželstva je pravidelne spojený s ukončením života v spoločnej domácnosti, túto skutočnosť nie je možné potom dávať na ťarchu tomu manželovi, ktorý spoločnú domácnosť opustil. Ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka reaguje na situácie, kedy manžel počas trvania manželstva bez primeraného dôvodu opustí spoločnú domácnosť a nezabezpečuje starostlivosť o rodinu, a teda tento stav napriek formálnemu trvaniu manželstva nejakú dobu trvá a nevyhnutne sa prejavuje v zhoršení majetkových pomerov rodiny, to však nie je prípad posudzovanej veci. Rovnako tak žalovanou tvrdené riadne a včasné neplatenie výživného po zániku manželstva, hoci ide o závadný

stav, bez ďalšieho nemôže zakladať dôvod pre odchýlenie sa od parity pri vyporiadaní BSM, keďže nemá priamy dopad na rozsah majetku, ktorý patrí do zaniknutého BSM. Udržiavanie nehnuteľnosti výlučne jedným z manželov po rozvode manželstva môže zakladať náhradové pohľadávky voči druhému manželovi, čím sa táto skutočnosť kompenzuje a práve z toho dôvodu nejde o právny základ pre iné ako paritné vyporiadanie BSM. Okrem toho zohľadňujúc okolnosti posudzovanej veci je vhodné poukázať na to, že žalovaná nehnuteľnosť patriace do BSM po zániku manželstva výlučne užívala. Odvolací súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka v zásade nemá postihovať jedného z manželov za hoci aj nemorálne konanie, ak sa toto neprejavilo negatívne v majetkovej sfére manželov. Nie je ani jeho úlohou sankcionovať jedného z manželov za správanie sa po rozvode.

30. Možno uzavrieť, že odvolacie námietky žalovanej neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolanie žalovanej vo svojom základe vychádzalo z toho, že žalovaná nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o tom, že rodinný dom v tomto prípade nie je novou vecou, ktorú vytvorili strany ako manželia, a teda nepatrí v celosti do BSM. Ako už odvolací súd vysvetlil, súd prvej inštancie v tomto smere dospel k správne záveru, čo potom robí odvolanie žalovanej v jeho podstatnej časti nedôvodným.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vo výrokovej časti vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP), a to vrátane závislého výroku o trovách konania.

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, preto by mu vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa obsahu spisu však žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. V súlade so zásadou hospodárnosti konania vyjadrenou v článku 17 CSP to je dôvod, aby súd za použitia článku 4 ods. 2 CSP úspešnej strane náhradu trov konania nepriznal (R 72/2018). S poukazom taktiež na článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 17 CSP nebude potom potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).